

Wymogi edytorskie dla autorów

I. Uwagi ogólne

Wydawnictwu LAW należy przedstawić propozycje czterech recenzentów oraz złożyć ostateczną wersję pracy, czyli tekst i materiał ilustracyjny w postaci:

- wydruku komputerowego (jednostronnie, format A4),
- dwóch wersji elektronicznych pliku, zgodnych z wydrukiem:
 - 1) rozszerzenie (format) „.doc”,
 - 2) rozszerzenie „.pdf”.

Materiał graficzny powinien być opracowany i dostarczony jako osobny plik.

II. Materiał do druku

II.1 Tekst główny

- W całym tekście należy stosować:
 - czcionkę Times New Roman, wielkość – 12 pkt.,
 - interlinię – 1,5 wiersza,
 - wcięcia akapitowe – 0,5 cm,
 - justowanie tekstu.
- Należy ustawić marginesy lustrzane po 2,5 cm; margines lewy 3 cm.
- Wyróżnienia w tekście należy ograniczyć do niezbędnego minimum; wyrazy i zwroty obcojęzyczne zapisywać *kursywą*.
- Nie należy stosować tzw. twardych spacji, miękkich enterów i automatycznego dzielenia wyrazów; nie należy usuwać na tym etapie spójników na końcu wiersza.
- Stosując wielostopniowy podział tekstu, kolejne partie tekstu należy oznaczyć przez stosowanie wielorzędowej numeracji cyfrowej. Tytuły rozdziałów i podrozdziałów należy ponumerować cyframi arabskimi, stosując system dziesiętny:
 - rozdziały 1, 2, 3;
 - podrozdziały pierwszego stopnia 1.1, 1.2, 2.1, 2.2;
 - podrozdziały drugiego stopnia 1.1., 1.1.2, 1.1.3, [...] 2.2.1, 2.2.2., 2.2.3.Tytuły rozdziałów i podrozdziałów należy zapisywać pogrubioną czcionką, stosując wyśrodkowanie tekstu.
- Części, rozdziały i podrozdziały powinny mieć tytuły, które nie będą się powtarzać. Po tytułach nie umieszcza się kropek.
- Należy stosować polskie cudzysłowy („...”).
- Między liczbą a znakiem % nie należy stawiać spacji (10%).
- Zapis dat powinien być następujący: 17.06.2002 r. lub 17 czerwca 2002 r.; w latach 80. XX w.; 1. połowa XIX w.; 625 r. p.n.e.
- Zakres liczb należy łączyć półpauzą (myślnikiem) bez świateł po obydwu stronach (1989–2001; 5–7 lat), a nie dywizem (łącznikiem) (1989-2001; 5-7 lat).
- W znakach występujących w językach obcych należy zachować ich wygląd graficzny (np. é, ö, ü, ç).

- Ułamki dziesiętne należy zapisywać z przecinkiem (10,1).
- Należy ujednoczyć zapis jednostek w całym tekście (np.: USD lub dolar; PLN lub zł).
- Liczby czterocyfrowe należy zapisywać bez spacji, liczby większe – ze spacją (7845, 62 189).
- Na początku zdania nie należy stosować skrótów.
- Podwójne inicjały przed nazwiskiem należy zapisywać bez spacji (J.B. Cynk).
- Odniesienia do rozdziałów należy zapisywać następująco: w rozdziale 3 „Bezpieczeństwo państwa”.

Tytuły cytowanych materiałów:

- książek i artykułów, referatów, obrazów, filmów – należy zapisywać *kursywą*;
- gazet i czasopism oraz konferencji, sesji naukowych, konkursów, wystaw – należy zapisywać pismem prostym w cudzysłowie;
- dokumentów – należy zapisywać pismem prostym bez cudzysłowu.

Cytaty:

- Każdy cytat musi być opatrzony przypisem z pełnym adresem bibliograficznym i numerem strony, z której pochodzi. Powołując się na źródło internetowe, należy podać autora, tytuł, adres www i datę dostępu do danej strony (przykład opisu znajduje się w częściach Przypisy i Bibliografia).
- Cytaty w tekście należy zapisywać w cudzysłowie, pismem prostym.
- Cytat w cytacie (cytat II stopnia) należy zaznaczać cudzysłowem niemieckim: »...«; natomiast definicje słownikowe – cudzysłowem francuskim: «...».
- W cytatach nie należy wprowadzać żadnych zmian językowych, stylistycznych ani interpunkcyjnych. Ewidentne błędy merytoryczne należy oznaczać wykrzyknikiem w nawiasie kwadratowym, tuż po występującej pomyłce w oryginalnym tekście.
- W nawiasach kwadratowych należy oznaczać:
 - skrócenie tekstu cytatu: [...];
 - wyrazy lub zwroty wprowadzone do cytatu, np. dopowiedzenia: [„Łódź”];
 - poprawki, sprostowania odautorskie (można je dodatkowo opatrzyć informacją, od kogo pochodzi dane uzupełnienie): [Sint-Niklaas – przyp. K. K.];
 - wyróżnienie nie pochodzące od autora cytowanego dzieła (np. bold): [podkr. B. S.].

„Mając za zadanie rozpoznanie na korzyść Dowódcy Armii [„Łódź”], eskadra wykonała ok. 20 lotów bojowych w ciągu 5 dni [...]”.

„Okolo siedem mil na południowy wschód od Antwerpii, wioska nazywa się Saint Nicolas [Sint-Niklaas – przyp. K. K.]”.

„System **rezerw strategicznych** [podkr. B. S.] stanowi ważne ogniwo w procesie zaspokajania najpilniejszych potrzeb gospodarki narodowej, ludności i sił zbrojnych”.

Nazwy własne:

- Nazwy organizacji i instytucji występujące po raz pierwszy należy zapisywać w całości, dalej można używać skrótu.
- Przy pierwszym powołaniu cytowanego autora należy podawać jego pełne imię i nazwisko, za każdym następnym razem – inicjał imienia i nazwisko. Należy jednak

pamiętać, że na początku zdania nie umieszczamy skrótów, stąd zdania z inicjałem na początku powinny zostać przeredagowane.

Skróty:

- Jeżeli w tekście występują skróty, które nie są ogólnie przyjęte lub zostały ustalone specjalnie dla publikacji, należy sporządzić Wykaz skrótów i umieścić go na początku publikacji.
- Stosujemy skróty: red. – pod redakcją, redakcja; oprac. – opracowanie; s. – strona; t. – tom; z. – zeszyt; cz. – część; nr – numer; R. – rocznik; i in. – i inni; i nast. – i następne; wyd. – wydanie, wydawnictwo; tłum. – tłumaczenie; sygn. – sygnatura; b.r.w. – brak roku wydania; b.m.w. – brak miejsca wydania.

Tabele:

- Tekst w tabeli oraz jej tytuł należy zapisywać czcionką 11 pkt, a tekst źródła – 10 pkt.
- Tytuły tabel należy umieszczać nad tabelami, a źródła – pod tabelami.
- Należy stosować interlinię – 1 wiersz. Nagłówki tabeli powinny być zapisane boldem i wyśrodkowane.
- Tabele powinny być ponumerowane w obrębie danego rozdziału (Tabela 1.1, Tabela 1.2, w rozdziale pierwszym; Tabela 2.1, Tabela 2.2 w rozdziale drugim).
- Formatując tabelę, należy stosować pojedynczą, jednakową grubość linii i unikać cieniowania komórek.
- Przypisy i objaśnienia do tabel (wielkość czcionki – 9 pkt) należy zamieszczać bezpośrednio pod tabelami, a miejsca w tabeli wymagające objaśnienia oznaczać małymi literami lub gwiazdkami (w indeksie górnym).

Źródło: D. Bernád i in., *PZL.37 Łoś*, AJ-Press, Gdańsk 2006, s. 76.

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Główny Urząd Statystyczny, *Mały Rocznik Statystyczny Polski 2015*, Warszawa 2015, s. 45.

Rysunki, fotografie i wykresy:

- Ilustracje powinny być zamieszczone w odpowiednich miejscach tekstu dostarczonego do Wydawnictwa, a oprócz tego dostarczone w postaci odrębnych plików z podaniem ich nazwy (wszystkie pliki zebrane w jednym folderze, nazwa pliku powinna być taka sama jak w tekście, np. Rysunek_1, Wykres_2 itp.) w postaci elektronicznej jako pliki źródłowe (w programie, w którym zostały wykonane):
 - zdjęcia w formacie JPG lub TIF z rozdzielczością min. 300 DPI;
 - grafika wektorowa (np. schematy) w formacie CDR, AI, EPS z fontami zamienionymi na krzywe;
 - wykresy stworzone w programie Excel w formacie .xls;
 - schematy narysowane w programie Word powinny zostać zgrupowane (w menu kontekstowym Grupowanie/Grupuj), tak aby niemożliwa była przypadkowa zmiana położenia poszczególnych elementów wobec siebie.
- Podpisy do rysunków (schematów, map itp.) i wykresów należy umieścić pod tymi obiektami (wyrównane do lewej). Należy stosować do nich wielkość czcionki – 11 pkt. W podpisach należy stosować skrót „Rys.” lub „Fot.” i pełne nazwy „Wykres”, „Mapa”, „Schemat”.

- Nie należy stosować obramowań wykresów.
- Ilustracje należy numerować w obrębie rozdziału (Rys. 1.1, Rys. 1.2, Rys. 1.3 itd. w rozdziale pierwszym, 2.1, 2.2, 2.3 itd. w rozdziale drugim).
- Źródła rysunków i wykresów należy podawać pod tymi obiektami (wyrównane do lewej, wielkość czcionki – 10 pkt).

II.2 Przypisy

- Wielkość czcionki przypisów – 10 pkt.
- Interlinia przypisów – 1 wiersz.
- Tekst wyjustowany.
- Należy stosować przypisy tradycyjne (ciągłe, dolne) na stronach, na których występują ich odsyłacze. Odsyłacz cyfrowy przypisu należy umieszczać bezpośrednio po fragmencie, do którego odnosi się przypis (po cudzysłowie, przed kropką kończącą zdanie. Odsyłacz umieszcza się po kropce, jeśli należy ona do skrótu bądź inicjału – wtedy nie stawia się już kropki po odsyłaczu).

Jest to standardowa cecha wszystkich współczesnych samolotów¹.

Ma to znaczenie dla zrozumienia problematyki rozwoju lotnictwa cywilnego po 1991 r.²

- Przypisy dolne należy wstawiać z zakładki Odwołania/Wstaw przypis dolny lub skrótem klawiaturowym (prawy Alt + J). Muszą one mieć numerację ciągłą.
- Przypisy należy traktować jak zdanie: zaczynać wielką literą, kończyć kropką.
- Numery tomów, części należy zapisywać cyframi arabskimi bez kropek, niezależnie od tego, jak podane zostały w publikacji: t. 24, cz. 5.
- W odwołaniach należy stosować formę „zob.”, nie: „patrz”.
- Kilka źródeł zamieszczonych w jednym przypisie należy oddzielać średnikami.

¹ Zob. M. Kozub, *Konflikty początku XXI wieku. Użycie sił powietrznych*, Warszawa 2007, s. 92; J. Szczygieł, *Rozwój środków napadu powietrznego*, „Przegląd Sił Powietrznych” 2011, nr 1, s. 50; S. Zajas, *Siły powietrzne w operacjach połączonych. Teoria i praktyka*, „Przegląd Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej” 2003, nr 7, s. 23–24.

- W przypadku powoływania publikacji przytoczonej w jednym z przypisów wcześniejszych należy powtórzyć początkowe elementy opisu (autora oraz pierwsze słowa tytułu stanowiące logiczną całość).
- W przypadku powoływania publikacji wymienionej w przypisie bezpośrednio poprzedzającym należy stosować zapis: „tamże”.
- W przypadku przytaczania w następujących po sobie przypisach tego samego nazwiska autora należy stosować zapis „tenże”/„taż”.

¹ R. Olszewski, *Lotnictwo w odstraszaniu militarnym*, Warszawa 1998, s. 38.

² T. Chwałczyk, A. Glass, *Samoloty PWS*, Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, Warszawa 1990, s. 70.

³ Tamże, s. 71.

⁴ R. Olszewski, *Lotnictwo...*, dz. cyt., s. 113–115.

⁵ Tenże, *Bezpieczeństwo współczesnego świata*, Toruń 2006, s. 180.

- W przypadku cytowania fragmentu nie pochodzącego bezpośrednio z oryginału należy stosować zapis:

¹ *Polskie Siły Zbrojne w drugiej wojnie światowej*, t. 1, cz. 1, Londyn 1951, cyt. za: J. Orzechowski, *Dowodzenie i sztaby*, t. 3: *Okres międzywojenny (1918–1939)*, Warszawa 1980, s. 120.

- W przypadku powoływania tekstu z Internetu należy stosować zapis:

¹ W. Matusiak, *Polskie Siły Powietrzne w Wielkiej Brytanii*, <http://www.lotnictwopolskie.org.pl/nasze.artykuly.PSP.WM.06.html> [dostęp: 27.12.2015].

Przypisy w publikacjach z obszaru nauk technicznych

W przypadku publikacji z obszaru nauk technicznych możliwe jest stosowanie przypisów oznaczonych w tekście cyframi arabskimi podanymi w nawiasach kwadratowych oraz ewentualnie z numerami stron.

Struktura drewna wykazuje niską odporność na działanie ognia oraz podwyższoną temperaturę. Już przy 65°C następuje widoczny spadek wytrzymałości, powodowany dekohezją struktury. Przy dalszym wzroście temperatury otoczenia zachodzą zmiany związane z rozkładem poszczególnych budulców i dekompozycją faz struktury drewna [8].

Pozycje cytowanej literatury należy sporządzić na osobnej stronie w kolejności cytowania.

- [4] Woropay, M., Szubartowski, M., Migawa, K. Model oceny i kształtowania gotowości operacyjnej podsystemu wykonawczego w systemie transportowym. Radom: Wydawnictwo i Zakład Poligrafii Instytutu Technologii Eksploatacji, 2013.
- [6] Ignaciuk, P., Rymarz, J., Niewczas, A.: Effectiveness of the failure rate on maintenance costs of the city buses. *Journal of KONBiN* 2015; 3(35): 99–108.

II.3 Bibliografia

- Pozycje bibliograficzne należy sortować alfabetycznie według nazwisk autorów, a w przypadku prac zbiorowych – według tytułów.
- Nie należy numerować kolejnych pozycji bibliografii.
- Nazwy wydawnictw należy podawać konsekwentnie we wszystkich publikacjach lub wcale.
- W bibliografii nie należy umieszczać stron podawanych publikacji.

Publikacje autorskie:

Januszewski S., *Tajne wynalazki lotnicze Polaków. Rosja 1870–1917*, Wrocław 1998.

Publikacje zbiorowe (pod redakcją):

Pomorze w systemie obrony Polski w okresie międzywojennym i po II wojnie światowej, red. T. Kmiecik, Słupsk 2004.

Artykuły w publikacjach zbiorowych:

Konieczny J.R., *Sport balonowy w Polsce*, [w:] *Polskie lotnictwo sportowe*, red. H. Szydłowski, fot. Z. Baranowski i in., Kraków 1987.

Artykuły autora w zbiorze pod jego redakcją:

Płaczek J., *Wstęp*, [w:] *Współczesna wojna handlowo-gospodarcza*, red. tenże, Warszawa 2015.

Artykuły w czasopismach:

Moszumański Z., *Płk pil. Aleksander Wańkowicz (1881–1947)*, „Aeroplan” 2006, nr 2.

Artykuły w prasie codziennej:

Talaga A., *Polska pierwszą linią obrony*, „Rzeczpospolita” z 3.07.2017.

Akty prawne:

Ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 959).
Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 października 2010 r. w sprawie prowadzenia ewidencji wojskowej (Dz.U. z 2010 r., nr 199, poz. 1321).

Artykuły z Internetu:

Marczak J., *Potęga obronna Polski – fundamentem bezpieczeństwa narodowego Polski i Europy w XXI w.*,
<https://obronanarodowa.pl/artykuly/display/potga-obronna-polski-fundamentem-bezpieczenstwa-narodowego-polski-i-europy-w-xxi-wieku/> [dostęp: 25.09.2017]